

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Pc/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120208692
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120208692.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci manželov: V. D., rod. D. (navrhovateľ), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., a V. D., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. B. XXX, o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Manželstvo manželov V. D., rodeného D., narodeného dňa XX.XX.XXXX, a V. D., rodenej Y., narodenej dňa XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v F. Y., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu F. Y., zväzok J., ročník XXXX, strana XX, poradové číslo 2, sa r o z v á d z a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.11.2020, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd jeho manželstvo, uzavreté s manželkou dňa XX.XX.XXXX v F. Y., rozviedol.

2. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že manželstvo bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX v F. Y. v jeho rodinnom dome z dôvodu, že už vtedy bol vážny onkologický pacient po ťažkých operáciách. U navrhovateľa ide o druhé manželstvo, u manželky ide o tretie manželstvo. Manželka nikdy nechcela mať trvalé bydlisko u navrhovateľa v F. Y.. Vždy tvrdila, že by to boli len zbytočné náklady s vybavovaním nových dokladov. Najprv žili asi päť rokov ako druh a družka. Nakoľko navrhovateľ vážne ochorel, manželka navrhla zobrať sa aj z toho titulu, že by mala prípadne po ňom vdovský dôchodok. Navrhovateľ nebol nadšený, nakoľko bol predtým už raz ženatý, no súhlasil v nádeji, že bude v starobe a chorobe o neho postarané. Časom však manželka začala častejšie a na dlhšie chodiť za svojimi deťmi a vnukmi a navrhovateľ ostával viac osamote. Často si manželka vyčítala, ako jej deti vytýkajú, že od nich odišla v dobe, kedy by oni potrebovali pomoc, teda že urobila chybu. Samozrejme aj navrhovateľovi sa postupne jednak vekom a najmä chorobou stav len zhoršuje. Asi pred pol rokom mal záchvat (príznaky porážky). Volal manželke, samozrejme bola odcestovaná za deťmi a poradila mu, aby tak za hodinu zavolať, že potom uvidia. Vtedy si až navrhovateľ uvedomil, ako je osamote zraniteľný. Na dotaz, prečo sa viac nedrží pri navrhovateľovi, manželka vždy odpovedala, že tam má citové väzby a oni potrebujú pomoc. Odišla v polovici apríla 2020 zrovna pred víkendom bez rozlúčenia. O týždeň, keď navrhovateľovi dochádzali potraviny, manželke volal, či má ísť do obchodu, alebo či ona nakúpi cestou k nemu, ako to vždy robievala. Odpovedala stroho, že sa má zariadiť, ako chce, s tým, že ona už nepríde. Samozrejme bol to šok, tak bol navrhovateľ nútený už vtedy napísať návrh na rozvod. Uprosila ho manželka, aby stiahol tento návrh, tak ho po zvážení situácie vzal späť s prihliadnutím jednak na jeho vek ako aj jeho ťažkú chorobu. No už po mesiaci dvoch znova útoky, arogancia, napr. kedy bude prepisovať znova závet, smrdí jej, má ísť z obývačky preč, má jej prispievať na cesty domov za deťmi, dokonca ho „špinou“ nazvala (čo sa dovtedy nikdy nestalo) a pri telefonovaní so synom ho iba „bláznom“ nazývala a pod.. Nakoniec dňa 29.10.2020 odišla natrvalo s vysvetlením, že ona chce zomrieť doma. S poukazom na

vyššie uvedené skutočnosti sa medzi nimi vytratil vzájomný citový vzťah a stratili medzi sebou dôveru a ich manželstvo je hlboko a trvale rozvrátené a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. K návrhu navrhovateľ priložil sobášny list.

3. Manželka sa k návrhu vyjadrila v tom zmysle, že s manželom sa zoznámili v roku 2001, tri roky sa navštevovali, v tom období sa starala o chorú mamu, ktorá zomrela v roku 2005. Deti boli už dospelé, mali svoje rodiny, tak sa manželka začala viac zdržiavať v F. Y. u manžela, za deťmi chodievala 2-3 krát do mesiaca, chodila varovať vnúčatá, keď boli choré, neskôr keď boli prázdniny. Takto žila asi 5 rokov, počas ktorých si začala uvedomovať, že ten vzťah, ktorý mal byť medzi nimi, bol zo strany manžela viac menej iba predstieraný, potreboval ju využívať na prácu. Pracovala vo vinohradoch, pomáhala s výrobou vína, s predajom vína, obsluhuje zákazníkov, nalievaním do pohárov alebo fliaš, obrábala záhradu, pestovala zeleninu, v skleníku papriku, kosila záhrady kosačkou a vyžinačkou pozemok okolo chaty. 13 rokov chodievali do hôr chystať drevo na celú zimu, ktorým kúrili v krbe. Keď videla, čo pre neho znamená, tak chcela tento vzťah ukončiť. V tom čase mu zistili zhubný nádor na ľadvine, podstúpil operáciu a následne onkologickú liečbu, tak sa dohodli, že sa o neho bude starať počas choroby, má opatrovateľský kurz, povedal, že napíše závet, že v prípade smrti jej zanecháva starší rodinný dom a záhrady, ktoré patria k tomuto domu, že je povinná sa o neho postarať, dochovať ho a pochovať. Tak sa od roku 2010 o neho starala, ako najlepšie mohla a 9 rokov napĺňala požiadavky závetu. V roku 2012 uzavreli manželstvo, ako napísal manžel, že ona má minimálny dôchodok, a že v prípade smrti by mohla dostávať po ňom vdovský dôchodok, v prípade že by skôr zomrela ona, tak by on dostával po nej vdovecký dôchodok. Manželka ďalej uviedla, že má minimálny dôchodok pre dlhoročnú invaliditu pre stredne ťažkú depresiu, teraz má recidívu depresie pre tieto obrovské stresy, ktoré jej tento rok manžel pripravil. Po deviatich rokoch starostlivosti v chorobe manžel ukázal svoju pravú tvár a nastali problémy, manžel chcel predať a aj potom predal časť záhrady, ktorú jej napísal do závetu. Hádky sa medzi nimi pre toto vyostri až tak, že odišla, tak hneď prepísal závet s domom na vnučku, že tá sa bude o neho starať. Po tomto všetkom sa ešte k nemu vrátila a starala sa o neho. V januári 2020 zomrela synovi 32-ročná manželka, zostali po nej dve deti 6 a 9 ročné, tak musela viac chodiť pomôcť varovať. Manžel mohol kedykoľvek ísť s ňou, ona je vlastníkom polovice domu, má krásny zariadený byt, volávala ho, to nie, je to dočasný stav, nie je ochotný prispôbiť sa žiadnej situácii. Ďalší problém, ktorý nastal, je intímna stránka, sú starí a chorí ľudia, tak vekom u nej nastali problémy, opakovane ju pre toto ponizuje. Manželka ďalej opísala svoje zdravotné problémy a zdravotné obmedzenia (benígnu venóznou angínou na mozgu; menší nádor meningeom F dex; zákaz dvíhať ťažké bremená, fyzickej námahy a práce v predklone; atrofia sliznice žalúdka; duodenogastričný biliárny reflux; stredne ťažká depresia), pričom uviedla, že manžel ju nazýva hypochondrom. To všetko, čo sa udialo, je po toľkých rokoch z jeho strany bezcharakternosť najväčšieho kalibru. Nebol odkázaný urobiť takúto podlosť, je vlastníkom vyše 40 hektárov pôdy, stavebných pozemkov, má chatu v Bukovej, vyššiu hotovosť v banke, ten závet bol asi 1 desatina hodnoty jeho majetku. Nevie, čo je za tým, asi pred dvoma týždňami jej povedal, že nech sa rozvedú a potom že sa môže o neho starať ako opatrovateľka a bude jej za to platiť. Po 16 rokoch ju začal nazývať zlatokopkou. To, že ju takto zneužil, zavádzal ju klamstvom v záveti 10 rokov, keby si niekde inde privyrobita, mohla si na starosť priplácať v domove dôchodcov, kde sa s minimálnym dôchodkom nikde nedostane, takúto starobu jej zabezpečil manžel po 19 rokoch spoločného vzťahu. Nevie, kto z nich je v práve, chcela to riešiť so psychológom na manželskú poradu, vysmial sa jej. Má veľmi zlú povahu, je veľmi arogantný, je netolerantný, prevláda u neho narcizmus, liečil pre psychické problémy. Manželka je veriaci človek, manžel sa hrdí tým, že on je neverec, čo posmechu a osočovania od neho dostala za tie roky pre vieru a chodenie do kostola. Manžel má pozitívnu stránku, je veľmi šetrný, jeho šetrnosť prechádza však až za hranice lakomosti a v spolunažívaní sú to dosť veľké problémy. Spolunažívali 16 a pol roka, 13 a pol roka prispievala polovicu na stravu, nakúpila, navarila, manžel čo sa týkalo domácnosti, ani prstom nepohol, popritom celé dni, aj soboty, nedele obsluhovala zákazníkov, ktorí chodili kupovať víno. Ponecháva rozhodnutie na súd, ale myslí si, že starí, chorí ľudia sklonení nad hrobom pre ješitnosť, neochotu prispôbiť sa požiadavkám partnera, ak je možné riešenie, čo v tomto prípade jednoznačne je, miesto komunikácie a riešenia problémov, by mali hľadať pomoc v riešení hlavne u odborníkov psychológov, a nie po dvoch týždňoch oddeleného spolužitia dávať žiadosť o rozvod manželstva. Vzťah k manželovi jej nie je ľahostajný a nikdy nebol, vždy bola iniciatíva z jej strany ustupovať, keď sa dalo, má k nemu citovú väzbu, veľmi ju to trápi. V ďalšom podaní manželka ešte uviedla, že sa posledné tri roky dobrovoľne-nasilu dohodli, že ona sa bude starať o domácnosť, robiť nákupy, variť, upratovať, čo aj vždy robila a manžel bude nákupy na stravu platiť. Viackrát jej za tento čas vyčítal, že je obyčajná príživníčka. Čo sa týka trvalého pobytu, ktorý je manžel vyčíta, že sa má prehlásiť k nemu, manželka uvádza, že na adrese trvalého pobytu je vlastníčkou polovice rodinného domu, prečo

by sa mala prihlasovať na trvalý pobyt tam, kde nemá nič. Od samého začiatku vždy vravela, že chce zomrieť doma a byť pochovaná doma s rodičmi v blízkosti detí a vnúčat. Odišla pre uvedené problémy, nechotu ich riešiť a prispôbiť sa vzniknutej situácii. V stave recidívy depresie je táto situácia pre ňu úplne nezvládnuteľná, žiť v ponižovaní, osočovaní, titulovaní príživníčka, zlatokopka a v neustálom vyhánaní. Nevládze v takomto stave žiť, viackrát ho prosila, že v stave depresie potrebuje kľud a pomoc. Ako dôkazy manželka predložila Závet, lekárske nálezy, rozsudok OS Trenčín č.k. 6C 631/92-28.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi, ako aj výsledkami elektronickej lustrácie účastníkov v Registri obyvateľov, pripojeným spisom sp.zn. 39Pc/10/2020 (z neho návrh, späťvzatie a uznesenie č.l. 8), výsluchom účastníkov, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

5. Manželia sú slovenskí štátni občania, ktorí dňa XX.XX.XXXX v F. Y. uzavreli manželstvo, z ktorého sa nenarodili žiadne deti. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti od konca októbra 2020, spoločný intímny život nevedú asi jeden rok, pričom spoločne nikdy nehospodárili. Manželka nemala nikdy trvalý ani prechodný pobyt hlásený v mieste spoločnej domácnosti. Manželka počas manželstva chodievala pomáhať rodinám svojich detí s vnúčatami do miesta svojho trvalého bydliska asi dva až trikrát do mesiaca, pričom po tom, čo v januári 2020 zomrela synovi manželka, chodievala pomáhať častejšie. Obaja manželia majú zdravotné problémy, pričom manželka manželovi z dôvodu odchodu z domácnosti tri mesiace nepomáha, pričom podľa vyjadrenia manželky (ktoré manžel nespochybnil) jej manžel nepomáhal nikdy a jej choroby zľahčoval.

6. Podľa Čl. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len „ZR“), manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

7. Podľa Čl. 4 veta prvá ZR, všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny.

8. Podľa § 1 ods. 1 a 2 ZR, manželstvo je zväzok muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom. (1) Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. (2)

9. Podľa § 22 ZR, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

10. Podľa § 23 ods. 1 až 3 ZR, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. (1) Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. (2) Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19. (3)

11. Podľa § 18 ZR, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

12. Podľa § 19 ods. 1 ZR, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

13. Na základe výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky k rozvodu manželstva navrhovateľa a manželky, ktorá návrh nepodala. V konaní mal súd za preukázané, že existuje vážny a trvalý rozvrat vzťahov medzi manželmi a manželstvo si neplní svoj účel, a to predovšetkým z dôvodu, že manželia dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti a vzhľadom na ich neschopnosť dohody ani nie je predpoklad, že by sa na tom v budúcnosti niečo zmenilo. Zároveň manželia spoločne nehospodária, nevedú spoločný intímny život a vytratil sa aj citový vzťah medzi nimi.

14. Hoci vzhľadom na vek manželov pri uzavretí manželstva je zrejmé, že hlavným účelom ich manželstva nebola výchova spoločných detí, účelom každého, a teda aj tohto, manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo a navzájom si pomáhať. Uvedené predpokladá, že manželia počas celého trvania manželstva žijú spolu v spoločnej domácnosti a pomáhajú si, ktoré povinnosti im vyplývajú z ustanovenia § 18 ZR.

15. V tu prejednávanvej veci sa manželka dlhodobo zdržiava v mieste svojho trvalého bydliska, a nie v mieste spoločnej domácnosti, čím sa nenapĺňa účel manželstva ako trvalého životného spoločenstva. Súd sa v priebehu pojednávania snažil o odstránenie príčin rozvratu manželstva a o zmierenie manželov, avšak neúspešne. Manželka sa nechce trvale zdržiavať v spoločnej domácnosti, resp. v domácnosti manžela, pretože uprednostňuje pomoc svojim plnoletým deťom s vnúčatami v mieste svojho trvalého bydliska. Manžel nesúhlasí so súčasným stavom, ani s riešením, že by počas pracovného týždňa býval v domácnosti manželky a na víkendy by spolu chodievali do jeho domácnosti. Za takejto situácie nemožno konštatovať iné ako to, že obnovenie spolužitia manželov je vylúčené. Nezhoda manželov ohľadom miesta spoločného bydliska sa pritom týka podstatnej veci manželského spolužitia, pričom viedla k vážnemu narušeniu citového vzťahu navrhovateľa voči manželke.

16. Nesúhlas jedného z manželov (v tomto prípade manželky) nemôže sám o sebe zabrániť rozvodu manželstva, ak sú pre rozvod manželstva splnené podmienky. Navrhovateľ uviedol vážny dôvod pre rozvod manželstva, ktorým je skutočnosť, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti, v ktorej dlhodobo žili, keď manželka pred manželským vzťahom a pomocou manželovi uprednostňuje pomoc jej plnoletým deťom a vnúčatám. Manželia teda dlhodobo spolu nežijú a nehospodária, nevedú spoločný intímny život a navzájom si nepomáhajú v starobe a chorobe, keď manželka uviedla, že manžel jej v chorobe nepomáhal ani počas spolužitia. Zároveň medzi manželmi chýba vzájomný citový vzťah. Manžel výslovne uviedol, že citový vzťah k manželke už nemá, čomu zároveň nasvedčuje aj skutočnosť spísania nového závetu v jej neprospech a jeho nechota bývať striedavo v mieste trvalého bydliska manželky a v mieste svojho trvalého bydliska. Hoci manželka deklarovala citový vzťah k manželovi, možno o ňom mať dôvodné pochybnosti, a síce vzhľadom na skutočnosť, že manželka uprednostňuje pred manželom svoje plnoleté deti, ale aj vzhľadom na spôsob negatívneho vyjadrovania sa manželky o manželovi v jej písomných vyjadreniach (má veľmi zlú povahu, je veľmi arogantný, netolerantný, prevláda u neho narcizmus, je lakomý, ...).

17. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené mal súd za preukázané, že manželstvo navrhovateľa a manželky si neplní riadne svoje základné funkcie, rozvrat manželstva je vážny a trvalý a obnovenie manželského spolužitia nie je možné. Ďalšie trvanie tohto formálneho zväzku nie je v spoločenskom záujme, ani v záujme účastníkov konania, pričom ďalšiemu trvaniu manželstva by chýbal akýkoľvek zmysel. Boli preto splnené podmienky pre rozvod manželstva účastníkov, a súd preto manželstvo účastníkov vo výroku I. rozviedol. Ako dôvod rozvratu súd odlišné predstavy manželov o spolužití, ktoré viedli k úplnému citovému odcudzeniu zo strany navrhovateľa voči manželke.

18. Nebolo možné pritom prihliadať na to, že manželka mala záujem v manželstve zotrvať, keďže tak ako na uzavretie manželstva je potrebná zhodná vôľa oboch manželov, tak je potrebná ich zhodná vôľa aj v prípade zotrvania v manželskom zväzku, keď vôľa navrhovateľa k tomuto jednoznačne chýba. Súd dodáva, že majetkové výhody plynúce pre každého z manželov v prípade zotrvania v manželstve (vdovský/vdovecký dôchodok; dedenie a pod.) by mohli byť dôvodom pre zachovanie manželstva (hoci len z ekonomických dôvodov) iba v tom prípade, že by s tým obaja manželia súhlasili, čo však v tomto prípade nie je splnené.

19. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/63/2017-92 zo dňa 31.05.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „ak už uzavretie manželstva je prejavom dobrovoľného a slobodného rozhodnutia neskorších manželov a to s vedomím utvorenia takto rodiny vyznačujúcej sa jednak atribútom trvalosti založeného spoločenstva a na druhej strane i jej harmonického fungovania, uvedené aspekty by mali v manželstve pretrvávať po celý čas jeho existencie. I keď naplnenie takto vymedzeného účelu manželstva môže z času na čas alebo aj častejšie robiť obtiaže (či už z dôvodov na strane jedného z manželov, alebo na strane oboch), keď na manželov sú kladené do istej miery zvýšené nároky, ako napr. povinnosť manželov žiť spolu, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si a vytvárať zdravé rodinné prostredie podľa § 18 vety druhej Zákona o rodine (tu najmä v porovnaní s osobami žijúcimi vo voľných partnerských zväzkoch), ani v prípade rodiny založenej

manželstvom nemožno však nechať bez povšimnutia faktor dobrovoľnosti a slobody rozhodnutia. Týmto treba rozumieť u už existujúceho manželstva aj právo oboch manželov reagovať najmä na vývin ich vzájomných vzťahov vyhodnocovaním toho, či dôvody vedúce k dobrovoľnému a slobodnému rozhodnutiu vytvorí s niekým trvalé životné spoločenstvo stále existujú a ak tomu tak nie je, aké sú príčiny takéhoto stavu a či tento treba považovať za trvalý (nezvratný) alebo naopak za taký, ktorý vykazuje len znaky dočasnosti. Takto i manželia majú povinnosť permanentne svoj vzťah zlepšovať a podľa možnosti každý z nich tomu druhému poskytovať čo najviac dôvodov na to, aby ho presvedčil o správnosti ich rozhodnutia vstúpiť do manželstva a správať sa v ňom tak, aby prevážili len pozitíva, pre ktoré by sa pre jeho životného partnera stali bezpredmetnými úvahy o neuspokojivosti spolužitia a o jeho možnom ukončení. Práve tým je definovaný rozdiel medzi prípadmi, v ktorých prehodnotením niekdajšieho dobrovoľného a slobodného rozhodnutia vstúpiť do manželského zväzku spravidla obaja manželia dospejú k záveru, že takto vytvorené životné spoločenstvo je skutočne tým, o ktoré treba stáť a naďalej ho udržiavať a (na druhej strane) tými prípadmi, v ktorých výsledkom hodnotenia je záver (v tomto prípade už i len na strane jedného z manželov), podľa ktorého dôvody pre dobrovoľné a slobodné zotrvávanie v manželskom zväzku pominuli a nie je tu už dôvod predpokladať, žeby akýmkoľvek spôsobom mohlo dôjsť k náprave už narušených vzťahov.“ (obdobne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/21/2018-313 zo dňa 18.04.2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/2/2019-66 zo dňa 12.03.2019)

20. Podľa § 58 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP a zároveň účastníci náhradu trov konania ani nežiadali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava, avšak odvolanie podané navrhovateľom by nebolo právne účinné, pretože tento sa práva podať odvolanie výslovne vzdal do zápisnice na súde po vyhlásení rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.